

Младок спечели сърцата на Данчето и Богдана, питайки ги за автора на “Моя страна”

17-годишен възкреси Емил Димитров в сайт

www.emil-dimitrov.com

Смъртта на поплегендата попречи на Ангел Петров да се запознаят лично. Емил Димитров-младши помогнал на ученика, предоставяйки огромния архив на баща си

За посрещането на новата 2000 година режисьорът Стилиян Иванов снима празничната забавната програма на БНТ, в която вземат участие най-любимите български изпълнители от всички жанрове. Сред тях е Емил Димитров, прекарал наскоро инсулт. Две неща правят впечатление на 11-годишния тогава Ангел Петров от София: изпитото бледо лице на певеца и вълнуващата му песен “Моя страна”. Хлапето веднага пита майка си знае ли нещо повече за човека от екрана. “О – казва родителката – това е най-бляскавата звезда, когато някога е имала българската естрада! За съжаление болестта го променила до неузнаваемост!” 6 години по-късно Ангел Петров създава първия официален сайт на поплегендата Емил Димитров.

В прекрасното начинание му помага Емил Димитров-младши. Официалното стартиране на сайта ще се комбинира с промоцията на книга за Емил, която ще се състои на 30 ноември в столичен клуб. Сайтът се отваря като анимационна приказка. Дръпват се завеси и се появяват две кукли – Мели и Арлекино (възпяти в “Арлекино”, песента, с която Емил изгрява и която петнайсетина години по-късно превръща в звезда и Алла Пугачова). Иззаг кулисите обаче изведнъж изтичва и се показва и самият

Емил. Млад, красив, ослепителен... Какъвто го помнят милиони поклонници на шлагерната песен у нас и по света.

Преди да достигне до един от най-щастливите мигове в живота си, ученикът изследва най-подробно биографията на Емил. А това не винаги му носи само радости. “В училище някак си не примеха това, че слушам Емил. Много от съучениците ми смятаха, че е по-редно да се

слуша чалга. Имаше период, в който се появи българският рап, и всички бяха луди по него, по Мишо Шамари и разни глупости, аз - пълна противоположност. Като им казах, че слушам Емил Димитров, отнесоха се почти с насмешка. Само че успях да им докажа кое е по-стойностно и че през целия си живот техните иголи, взети накуп, няма да постигнат и частица от онова, което Емил е направил. Имам предвид тези 65 милиона плочи, които е продал, стотиците песни, които е създал, успехите в наши и чужди класации”, сподели пред “Уикенг” авторът на сайта. Той не успява да се запознае лично с Емил Димитров, въпреки огромното си желание. Смъртта осуетява и намеренията му да поднесе на Емил комплект от компактдискове с творчеството на певица и композитора. Ангел знае, че Емил не притежава в личния си архив почти нищо от огромното си творчество. “Като почнах да събирам плочите му, разбрах от приятели на Емил, че той сам не е имал своята дискография – от огромните кражби в дома му. Аз реших да му направя подарък: да му презапиша всичките плочи на компактдискове, да му ги връча и да му кажа: “Емиле, ти означаваш толкова много за мен! Ти ме изгради като характер! Този подарък е мой дълг към теб, след като знам, че ги нямаш!” Много исках да се запозная с него, но не самоцелно. Представях си, че всичко ще му дам завършено, подготвено. Затова с Лео Богдановски (създател на сайта “БГ-естрада” – б.р.) сканирахме обложките на плочите му, и ги направихме все едно са издадени на диск. Исках всичко да си бъде изпипано, защото самият Емил е бил голям естет. Само че съдбата ни го отне! Не успях да стигна до него! Но аз се чувствах длъжен и ги подарих на неговия син. Това стана вече, когато работихме по сайта”, разказва ученикът.

17-годишният фен на Емил Димитров сподели още за своя кумир: “Само един живот за голямата звезда на българската музика Емил Димитров и таланта му не беше достатъчен. Но както пееше в една от най-хубавите си песни „Ако си дал от себе си, не си живял напразно”, Емил не живя напразно. Той ни дари 40 години със своето изкуство. С невероятния си глас и чувството, с което пееше, той пленяваше всички и песните му минаваха през най-съкровени кърветчета на душата, карайки и най-твърдото и безчувствено сърце да изпита най-прекрасното чувство на земята - любов. Но Емил не пееше само за любов, а за любовта във всичките ѝ измерения – любов към Родината, към майката, към приятелите. Милиони живяха и живеят с неговите песни. За някои те станаха част от най-хубавите им мигове, а за други бяха опора в най-тежки моменти. Искам да перифразирам гуми на Тома Спространов, казани в края на негов филм посветен на Емил, и да се обърна към Емил: “Емиле, не сме те забравили, и дано с това, което правим да помогнем, на хората, които не познават теб и твоето творчество, да те опознаят!”

Ангел разсъждава от позицията на своите връстници: книгите са си книги, но интернет е по-дъстъпен за младите. Изписваш “Емил Димитров” в търсачката и на мига се появява всичко, писано за него в мрежата. Ангел се запалва по идеята да се направи сайт за Емил още през 2003 г., разглеждайки сайтове за легендите на френската естрада Далида и Жо Дасен. Целта на момчето е да направи така, че връстниците му да не питат: “Емил Димитров? Кой беше този?”, или пък да го свързват само с “Моя страна”, за която е писано в учебниците по музика. А колкото го почитателите на Емил: би искал да им напомня за бляскавия Емил. Затова почти

и не използва снимки от периода след инсульта. Затова пък набляга на фотоси от детските години, от звездните мигове. Една от най-ценните публикации е афиш от представление на Плевенския театър, постановката “Снежанка”, в което името на Емил е изписано под ролята на Джуджето Свенливко. Поместени са и афиши от първите концерти на Емил с певицата Мария Косева, от триумфа в Париж с Богдана Карадочева и Сестри Кушлеви, изрезки от западни списания, показващи за успехи на неговите плочи и песни в класациите. Синът Емил Димитров-младши му предоставя кашони с архиви. Момчето преснима всичко и връща по списък безценния архив. Преди да се запознае с наследника на Емил, открива уеб-дизайнерката Мая Живкова, която в момента завършвала сайта на Лили Иванова. Ангел я попитал колко ще му струва изработката, но Мая отказала да вземе и стотинка. Заради преклонението си пред Емил. Режисьорът Стилиян Иванов пък се съгласил да даде безвъзмездно правата за излъчването на своите видеоклипове, заснети по песни на Емил. За да вземе телефона на Емил-младши, се престашава да звънне на Йорданка Христова. “Тя прие много радушно новината, каза: “Време беше някой да направи такова нещо, за да бъде достъпно за младите!” След това говорихме за бенефисния му концерт, организиран от нея през 2002 г. Аз ѝ казах, че Емил наистина го е заслужавал.” След това се свързва със сина на певица. С колеги и приятели – Богдана, Мая Нешкова, Росица Кирилова... Благодарен е на всички тях, на всички, които са му помогнали, включително и на отдел “Изкуство” в Столична библиотека. Резултатът може да се види на

www.emil-dimitrov.com

Иван Георгиев,
в. “Уикенг”
2-8 Декември 2006